

Over het logo van de Academie PanSophia: De levensbloem ontvouwt zich. Uitgesproken bij opening van Academie PanSophia op 6 september 2008

1 In den beginne is er een veld van diepe duisternis. Daar heerst intense rust. Maar dan wil die duisternis zichzelf ervaren. Het veld kan uitdijen en inkrimpen. In dat veld ontstaan twee polen, de mannelijke en de vrouwelijke. Uit hun samenspel ontstaat hun manvrouwelijke kind. Er ontstaan trillingen. Ze verdichten zich tot nevels. Die nevels verdichten zich steeds meer. Ze nemen allerlei kleuren aan. De intensiteit wordt sterker. De kleuren worden lichter. Er ontstaat overdruk. Die bouwt zichzelf op. Lang hierna volgt de ontlading. Een uitbarsting van licht. Uit duisternis stroomt licht. Licht verdeelt zich in myriaden van lichtvonken. Ze verdichten zich tot zonnen en planeten waarop de evolutie van zielen begint... In dat punt van licht is alles nog een. Het is de bron van een-zijn.

2 Geest gaat over de donkere wateren. Ruimte en tijd ontstaan. In den beginne vormen zich zeven en daarna acht cirkels. Zij zijn als de zeven scheppingsdagen en die nieuwe achtste dag. In Sophia wordt duisternis licht. Sophia is Geest. Sophia staat aan het Begin.

Die zeven cirkels met de achtste als nieuw begin staan voor meer dan de zeven scheppingsdagen. Ze staan voor de zeven tonen van het octaaf met als achtste de begintoon naar een hoger. Ze staan voor de zeven basis- chakra's of energieknooppunten. Ze staan voor zeven kleuren met zwart als basiskleur en wit als achtste kleur waarin al die kleuren tot eenheid komen. Ze staan voor gevoelswaarden die wij in de stof leren uit drukken: schoonheid, waarheid, respect, vertrouwen, harmonie en vrede, wijsheid en kracht en als achtste de allesomvattende liefde en eenheid.

Laten wij nu aanschouwen hoe zich dit basispatroon in de schepping ontvouwt.

1 Vanuit een punt en een lijn scheert Geest over de donkere wateren. Geest gaat naar voor en naar achter, naar boven en beneden, naar links en naar rechts. Geest gaat heen en weer. Geest beschrijft een cirkel. De eerste. Het wordt ochtend en avond van de eerste dag.

2 Geest neemt op deze eerste cirkel een punt in en beschrijft een tweede cirkel. Het wordt ochtend en avond van de tweede dag.

3 Geest neemt op de tweede cirkel een derde punt in en beschrijft een derde cirkel: de derde dag.

4 En zo creëert Geest de vierde dag.

5 en de vijfde.

6 En de zesde.

7 Geest neemt op de zesde cirkel een zevende punt: de zevende cirkel staat voor de zevende dag, toon, chakra, kleur, gevoelswaarde, schone kunst, de zevende zuil van de tempel van God en Sophia.

8 Nu ontwaar je de levensbloem die zich ontwikkelt vanuit het zwarte niet-zijn en de witte bron van een-zijn. Aan de basis van de levensbloem staat het levensei. U ziet de eerste acht cellen waaruit het fysieke lichaam van iedere mens is opgebouwd. Het basispatroon van het

Leven, waaruit de bloem zich ontwikkelt. Die bloem kan in eindeloze cirkels verder uitgroeien en bloeien.

9 Maar altijd zal alles samenkomen in die grote cirkel daarom heen. Dat is de bedoeling: hoe licht uitgaat in duisternis. Hoe licht uitgaat in tal van kleuren. En zo aan kracht toeneemt dat kleuren in eenheid weer wit worden. Wat nu moet gebeuren is dat al die verschillende uitgezonden lichtdelen beseffen dat zij in duisternis én licht één zijn. Dat zij zowel persoonlijk als universeel zijn.

Moge PanSophia die bloem zijn die vanuit de zwarte en vruchtbare duisternis groeit en bloeit. Moge die levensbloem in dit universum klank, kleur, menselijke waarden, schoonheid brengen en licht, de naam van Sophia, Oerwijsheid, waardig.

Toast:

Wanneer ieder een glas heeft:...

Laten wij drinken op de vruchtbaarheid van de Vader en de Moeder in hun 21e eeuwse dochter PanSophia. Moge zij groeien en bloeien. En in de duisternis én in het licht balans, vrede en eenheid brengen.